

РЕШЕНИЕ

№ 17743

гр. София, 11.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 09.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1125** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 3 във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. А. А., ЛНЧ: [ЕГН] гражданин на С., с адрес за контакти - [населено място]ия, [улица], № 17, ет. 3, ап. 8, получател С. И., против Решение № 103-ОК от 04.12.2025г., издадено от Интервюиращ орган-А. К. в Държавната агенция за бежанците, с което последният на основание чл.76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба, рег. № КП-01-8052 от 18.11.25 г. на ДАБ при МС на жалбоподателя, до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с приложимия материален закон, при допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства, което е довело до необоснован и незаконосъобразен извод, а именно че не са налице предпоставките за допускане до производство за предоставяне на международна закрила. Иска се решението да бъде отменено и съдът да присъди направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят М. А. А. – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът ИНТЕРВЮИРАЩ ОРГАН - А. К. – редовно призован, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първоначално жалбоподателят е поискал закрила с молба с вх. № ОК-13- 778/10.05.2024 г. на РПЦ - С. до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС). Личните данни на чужденеца снети по тази молба са както следва: М. А. А., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], общ. Д. А., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни първоначално са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. В хода на приключилото административно производството чужденецът е представил фотокопии на лична карта и фотокопии на семейна книжка, издадени от С..

Посочената в жалбата молба с вх. № КП-01-8052 от 18.11.2025 г. е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Предходното административно производство е приключило с влязло в сила административно решение досежно бежанския и хуманитарен статут на чужденеца, след като е било потвърдено от съответните съдебни инстанции.

М. А. А. е заявил, че е напуснал С. през месец април 2024 г., преминал е нелегално в Турция, където е останал за период от една седмица, след което е преминал нелегално на българска територия.

Молителят изрично е посочил, че не е имал проблеми в С. или в друга държава във връзка с етноса и религията му.

Чуждият гражданин е разказал, че в С. е живял в [населено място], общ. Д. А., където се намирили съпругата му и четирите им деца, както четирима негови братя и негова сестра.

В С. чужденецът е учил до шести клас. В страната си по произход е работил като автомобилен майстор.

Гражданинът на С. е посочил, че не е бил член на политически партии или организации. Заявил е, че бил в казармата от 2009 г. до 2011 г., като е служил в [населено място], като шофьор. Заявява, че след този период не е получавал призовки или повиквателни по повод евентуална мобилизация. Сирийският гражданин е заявил, че след като се е прибрал от Л. през 2019 г. е бил предупреден, че трябва да отиде като войник в сирийската армия.

Молителят посочва, че не е имал проблеми с властите в страната му по произход.

Жалбоподателят е заявил, че не е получавал лични заплахи в С.. Заявява, че не е членувал в политически партии и организации, не е арестуван, съден или осъждан.

Чуждият гражданин е мотивирал първата си молба за международна закрила с общото положение на несигурност в страната. Заявил е, че не може да живее в С. заради войната, като всичко е оказало влияние на психическото му състояние. Споделя, че със съпругата си са решили да продадат всичко и да избягат, като тя е останала с децата под наем, а той е дошъл в България. Уточнява, че е дошъл в България, защото знае, че е по-лесно да се събере със семейството си. Твърди, че в селото му е имало сражения между Кюрдската работническа партия и други военни групировки, които не познава.

По първоначалната молба за закрила с вх. № ОК-13-778/Ю.05.2024 г. на РПЦ - С., с Решение № 11041 от 24.10.2024 г. на председателя на ДАБ при МС, на молителя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Административният акт е обжалван. С Решение № 14609 от 28.04.2025 г. по адм. дело № 11635 по описа за 2024 г., 14-ти състав на Административен съд - София-град (АССГ) е отхвърлил жалбата на чуждия гражданин срещу Решение № 11041 от 24.10.2024 г. на ДАБ при МС. Решението на АССГ е обжалвано. С Решение № 5658 от 29.05.2025 г. по адм. дело № 11635 по описа за 2024 г., Трето отделение на Върховния административен съд

(ВАС) е оставено в сила решението на АССГ.

В изложените в решението на съдебния състав на ВАС мотиви било посочено, че крайният извод на административния съд за отсъствие на материалноправните предпоставки за предоставяне на бежански статут на чужденеца по смисъла на чл. 8 ЗУБ е обоснован и правилен. Чужденецът не обосновава наличие на съществуваща реална заплаха в страната си по произход, не твърди за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 ЗУБ, както и риск за бъдещо такова.

Същевременно ВАС потвърдил, че правилно АССГ е приел, че не са налице и основания за предоставяне на хуманитарен статут съгласно чл. 9 ЗУБ.

В решението на ВАС е прието, че в случая не се установява чужденецът да е бил принуден да напусне С. и поради реална опасност от изтезание, нечовешко или унижително отношение, смъртно наказание или екзекуция или други тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ.

На следващо място ВАС изцяло споделил приетото от АССГ относно ситуацията в С., както и изводът, че в случая не е налице основание за предоставяне на хуманитарен статут в специалната хипотеза на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ.

Жалбоподателят мотивирал настоящо подадената си втора молба с вх. № КП-01-8052 от 18.11.2025 г. с искане да бъде разгледана по същество подадената от него молба.

В молбата си чуждият гражданин заявил, че са налице обстоятелства относно държавата му по произход - Сирийска арабска република. Сирийският гражданин заявил, че е изложил подробно, логично и последователно причините и мотивите си да напусне страната си по произход С., както и пълната си бежанска история. Заявил, че допълнително иска да сподели, че от края на 2024г. има смяна на режима в С., като сегашните управляващи са бивши терористи и главорези.

В молбата си молителят е записал, че президентът на С. Ал Д. е човек, за когото до средата на декември 2024 г. е имало обявена награда от 10 милиона долара ако бъде заловен. Посочва, че тази награда е в следствие на факта, че той е бил част от организацията ИДИЛ.

Чужденецът посочва, че сега този човек е заменил един корумпиран и омразен режим с такъв, управляван от терористи. Молителят посочва, че изпитва страх за живота си, че неговата къща и къщата на близките му са унищожени. Твърди, че няма вече нищо в С. и очаква при връщането му или кюрдите, или новият режим от ислямски фундаменталисти и терористи да го убие. Молителят заявил, че съществува реална опасност от тежки посегателства върху него, завръщайки се в С., и „поради започналата там тежка гражданска война“.

Заявява, че дори войната в родината му да е приключила, безредиците и убийствата по улиците продължавали. Твърди, че жителите в С. бягат от домовете си към несигурно убежище, храната и стоките от първа необходимост ставали оскъдни, болниците и клиниките били срутени, достъпът до здравни грижи е ограничен. Жалбоподателят заявил, че доставката на електричество, вода и канализация са нарушени, което означавало, че здравето и хигиената са недостъпни за тези, които най-много се нуждаят от това. Добавил, че образованието е недостъпно, тъй като в някои случаи училищата се използват като военни бази.

В текста на молбата си сирийският гражданин твърди, че много мъже са убити, арестувани, осакатени или прогонени от страната. Заявява, че районът, в който живее, е контролиран от сирийските бунтовници и на ислямските милиции от групата „Х. Т. ал-Ш.“. Твърди, че не се полагат никакви грижи за болниците и училищата в района. Заявява, че ситуацията в С. през последните месеци бързо се променя и динамиката на разселването в рамките на страната, така и извън границите ѝ, в контекст който е довел до една от най-големите ситуации на разселване в света. Твърди, че въпреки, че хиляди хора вече са се завърнали, стотици хиляди други бягат, за да

спасят живота си. Заявява, че лицата бягащи от насилие и преследване имат право да „търпят“ безопасност и убежище, посочва още, че от решаващо значение е сирийците, които са принудени да напуснат страната, да получат достъп до територия - всеки, който търси международна закрила трябва да може да получи достъп до процедури за предоставяне на убежище и молбата му трябва да бъде разгледана изцяло индивидуално по същество.

На следващо място в молбата си сирийският гражданин заявява, че милиони сирийски бежанци, които остават в чужбина, се опитват да преценят какво означава бързо променяща се ситуация. Жалбоподателят заявява, че трябва да им се даде възможност да направят това без никакъв натиск. Твърди, че ВКБООН заявява, че всички бежанци имат основното право да се завърнат в страната си по произход в избран от тях момент, като всички завръщания трябва да бъдат доброволни, достойни и безопасни и подчертава, че в такива времена на несигурност, следва да се представи гъвкавост за оценка на условията при завръщането. Твърди в молбата си, че завръщайки се в родината си за него съществува несигурност. Заявява, че самият факт, че вътрешните конфликти във страната му по произход продължават - със завръщането си там е подложен на реална опасност от всякакви посегателства срещу личността му. В молбата си посочва, че в С. все още има ситуации на несигурност и атентати, дори по-страшни ситуации, което прави опасно връщането му в държавата му по произход поради продължаващите военни конфликти, гражданската война, която в момента съществува, чуждата агресия и нарушаването на човешките права.

В молбата си чужденецът посочва също, че международните и европейските конвенции, както и разпоредбите на националното право постановяват, че всеки човек, независимо от миграционния си статут, притежава ред права, като някои от тези права включват - правото на живот, на човешко достойнство, на защита от изтезания и нечовешко отношение, правото на семеен живот, достъп до базови медицински грижи и до правосъдие.

Жалбоподателят посочва, че моли разглеждайки молбата му за допускане на последващо искане за международна закрила, да се има предвид чл. 3 от „Директива 2013/3 от 26.06.2013 г. на Европейския парламент и на Съвета“.

В последният абзац на подадената от чужденеца молба, е записано, че Европейския съвет по време на специалното си заседание в „Т.“ на 15 и 16.10.1999 г. се договори да работи за установяване на обща Европейска система за убежище, която се основава на пълното и цялостно прилагане на Женевската конвенция за статута на бежанците от 28.07.1951 г., изменен с Нюйорския протокол от 31.01.1967, като по този начин се утвърждават принципите на забрана за връщане, както и че никой няма право да бъде върнат обратно, където има опасност от посегателства.

Към молбата си чуждият гражданин не посочил наличието на представени приложения. Към подадената молба не са налице представени допълнения или писмени доказателства.

На посочения от жалбоподателя в молбата адрес, чужденецът е уведомен посредством съобщение с рег. № УП 23464/20.11.2025 г. за възможността и срока, в който трябва да предостави писмени доказателства в подкрепа на твърденията си. В посочения в съобщението срок, както и към момента на издаване на настоящето решение гражданинът на С. не представил никакви доказателства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Административният орган при анализа на изложеното в подадената последваща молба на жалбоподателят установил, че съдържанието ѝ представлява един хаотичен разказ, изпълнен с взаимно изключващи се твърдения, общи декларации и правни термини, използвани без връзка с конкретни факти от личната му история. Текстът на молбата бил изпълнен с противоречиви,

абсурдни и нелогични изявления.

На много места молителят направил категорични изявления, но без да посочва нито един проверим детайл - липсвали дати, конкретни обстоятелства или конкретни събития, които да обосноват твърдения риск за живота и свободата му. Множеството несвързани заявления не били подкрепени от каквито и да е било доказателства. Вместо това чужденецът се позовал изцяло на абстрактни обобщения за положението в С., които вече са били обсъждани в предходното производство и по които съдът се е произнесъл, или на обобщения и твърдения, които нямат каквото и да е отношение към личното му положение или държавата му по произход.

Молителят от една страна твърдял, че подава молба поради „започналата там тежка гражданска война“, а веднага след това обяснява, че „войната в родината му е приключила“, като едва след няколко изречения отново говори за „продължаващите военни конфликти“ и „гражданската война, която в момента съществува“. Видно е че чужденецът използва множество, взаимно изключващи се оценки за едно и също събитие в рамките на един документ. Същото показва не просто липса на последователност, а пълна несъвместимост между отделните му твърдения, както и липса на конкретна и ясна цел, касаеща причината за подаване на молбата.

Жалбоподателят не представил нови и конкретни обстоятелства, а включил почти целия спектър от възможни основания за закрила по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, и преминавайки дори отвъд тях - от война и въоръжен конфликт, през заявления и „очакване“ от това да бъде убит или от кюрдите, или от новия режим на „ислямски фундаменталисти и терористи“, през репресии и дискриминация, убийства, арести и осакатяване, до разрушено жилище, липса на болници, училища, електричество, вода и санитарни условия. Тези многословни заявления, АО приел, за напълно общи по своя характер, направени без каквато и да е връзка с личната му ситуация и без нито един конкретен елемент или обяснение във връзка с това по какъв начин каквото и да е написано в молбата му е засегнало лично жалбоподателя. Дори недоказаното заявление, че неговата къща и къщата на близките му, е разрушена, е прието за неубедително.

Информацията за актуалната обстановка в С., включително и общоизвестната такава, показала, че „Х. Т. ал-Ш.“ вече изпълнява функциите на временно правителство в страната след падането на режима на А., а не действа като бунтовническа групировка в класическия смисъл. В този контекст изявлението на молителя, че е под „контрол на бунтовници и милиции“ на „Х. Т. ал-Ш.“, е в очевидно несъответствие с реалността, при която структурата, за която говори, всъщност представлява установен орган на управление.

Направените в тази връзка уводни изложения на чужденеца относно „споделянето“ от негова страна, че от края на 2024 г. има смяна на режима, също звучала нелепо и категорично не можело да се приеме за нововъзникнало обстоятелство, още повече че смяната на режима и последиците от това са надлежно разгледани в постановените след промените - Решение № 14609 от 28.04.2025 г. на АССГ и в Решение № 5658 от 29.05.2025 г. на ВАС.

В следващата част от съдържанието на молбата си жалбоподателят изложил принципни положения относно международното право, правата на бежанците и условията за тяхното завръщане, като твърди, че всички завръщания „трябва да бъдат доброволни, достойни и безопасни“, и че „всеки човек, независимо от миграционния си статут, притежава ред права“, като веднага след това заявява, че „хората в нередовен престой срещат много правни и административни пречки“. Тези изявления са неотнормирани към преценката по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, тъй като от една страна не представляват нови факти относими към личното му положение или страна по произход, а от друга страна демонстрират неразбиране на собственото му правно положение в Република България. Жалбоподателят е чужденец в страната и неговите права и задължения се определят

пряко от Закона за чужденците в Република България, който ясно регламентирал режима на пребиваване на чужденци, включително и на тези с нередовен престой.

На следващо място в молбата било налице позоваването на европейски директиви и декларации, също формално и неточно - цитирана и неправилно изписаната като „Директива 2013/3 от 26.06.2013 г“, а пасажът за Европейския съвет и Т. бил напълно общ и несвързан с конкретния случай.

Независимо че е бил уведомен за възможността да представи писмени доказателства, молителят не е приложил нито един документ, който би могъл теоретично да подкрепи някоя негово изказване. Всичко, на което се позовавал, било ограничено до собствения му разказ, изпълнен с противоречия, преувеличения и твърдения без опора в проверими факти.

Във връзка с всичко изложено, направените от чуждия гражданин заявления в подадената от него молба не са приети за достоверни и нововъзникнали обстоятелства, позволяващи допускане на искането му до производство за международна закрила. Представеното било несвързано, противоречиво и недостоверно, а на места звучало като опит в един текст да се включат всички възможни основания по закона, без да са налице елементи, които да ги подкрепят, още повече в предходното административно производство било установено, че чуждият гражданин не е имал релевантни към предоставянето на международна закрила мотивирани в или извън страната му по произход проблеми. Същото било потвърдено и при съдебната проверка за законосъобразността на мотивите на ДАБ при МС, извършена от страна на АССГ и от ВАС, където било посочено, че по отношение на сирийския гражданин липсват предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Настоящата молба не въвеждала никакви нови обстоятелства, които да променят този извод. Напротив - повтаряла се същата обща картина, вече анализирана и отхвърлена. Въпреки, че чуждият гражданин в настоящата си молба не изложил достоверни мотиви касаещи страната му по произход, конкретно във връзка с това как общото положение би имало индивидуално влияние лично над него, следвало да се посочи че след анализ на информацията изложена в справка с вх. № МД-02-606/18.11.2025 г. на дирекция „Международна дейност“, твърденията на жалбоподателя били опровергани.

Във връзка с горната информация се установило, че позоваване на общата обстановка на територията на С. не предполага наличието на обстоятелства релевантни за допускането на молбата на чуждия гражданин до производство за предоставяне на международна закрила.

Съгласно чл. 13, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците, производството за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В посочените от молителя мотиви не се откривало наличието на нови достоверни обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, отговарящи на изискванията за допустимост на последваща молба за международна закрила. Съгласно чл. 76б, ал. 1 в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Във връзка с така изложената

законовата уредба регламентираща настоящото производство, искането на чуждия гражданин с него да бъде проведено лично интервю, следвало да бъде оставено без разглеждане.

След анализ на събраните по административната преписка факти и обстоятелства се установи, че молба с вх. № КП-01-8052 от 18.11.2025 г. на ДАБ при МС не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Доколкото става въпрос за последваща молба за международна закрила, то обектът на изследване за приложение на материалния закон се ограничавало до наличието на нови обстоятелства, сочени от търсещия закрила, на второ място – съществеността на тези обстоятелства относно личното му положение или държавата по произход и на трето - преценката на тяхната основателност въз основа на недостоверни писмени доказателства.

Предвид констатираното, че по настоящата молба молителят не предоставя достоверни факти или обстоятелства от съществено значение, АО приел, че подаването на настоящата последваща молба с вх. № КП-01- 8052 от 18.11.2025 г. на ДАБ при МС, се извършва единствено с цел - опит за формулиране и представяне на доказателства и обстоятелства позволяващи допускането до производство на последваща молба по ЗУБ с цел узаконяване на нелегалния престой на чуждия гражданин и с цел забавяне или затрудняване на изпълнението на съответно наложените на чуждия гражданин административни мерки на основание чл. 76 б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците, не е допусната последваща молба с вх. № КП-01-8052 от 18.11.2025 г. на ДАБ при МС от М. А. А. до производство за предоставяне на международна закрила.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове/. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

При издаването на решението, интервюиращият орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и

бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила, като в чл. 76а ЗУБ е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. В чл. 76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на чл. 58, ал. 4, срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3-ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на чл. 76, а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрация в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила рег. № КП-01-8052 от 18.11.25 г.

Според легалното определение на § 1 т.6 от ДР на ЗУБ „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието „последваща молба“ е дадено и в чл. 2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсец международна закрила молба от 20.12.2024 г. представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила). С оглед разпоредбата на чл. 76б от ЗУБ интервюиращия орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила, без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, следва да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението - 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращият орган в този срок не вземе решение по реда на чл. 76б, ал. 1, т. 1 или т. 2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Интервюиращият орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила.

Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се повежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 - Последваща молба от Директивата - когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, б. „г“ първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледана, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, б. „г“. Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, освен другото, да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че той не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, обосноваващи риск за живота и свободата и в страната на произход, които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган е анализирал заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че в страната на произход на молителя, не е наличен въоръжен конфликт при който насилието да е толкова високо, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на

всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територията.

Представените в последващата молба на молителя факти и обстоятелства правилно не са приети за нови, че са от съществено значение, за положението в страната му на произход, тъй като от приложената по преписката справка за състоянието на С., която е официален документ не се установяват нови обстоятелства от съществено значение, включително и за личното положение на жалбоподателя.

Съдът намира за основателен изводът на административния орган за недостоверност и непоследователност на твърденията на жалбоподателя относно наличието на опасност за неговия живот във връзка със заявената от него различна сексуална ориентация.

В разпоредбата на чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ е предвидено,че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Законосъобразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила.

Ето защо и по изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. А., ЛНЧ: [ЕГН] гражданин на С., с адрес за контакти - [населено място]ия, [улица], № 17,ет. 3, ап. 8, получател С. И., против Решение № 103-ОК от 04.12.2025г., издадено от Интервюиращ орган-А. К. в Държавната агенция за бежанците, с което последният на основание чл.76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба, рег. № КП-01-8052 от 18.11.25 г. на ДАБ при МС на жалбоподателя, до производство за предоставяне на международна закрила.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.